

UN TACIUNE SCOS DIN FOC

Comentariu realizat de Alejandro Bullon

Stimate prietene, tema studiului din aceasta saptamana vrea sa arate ca in marea lupta dintre bine si rau Dumnezeu este dispus ca sa intinda mana salvatoare fiintei umane. Acest studiu ne duce pana in timpurile profetului Zaharia. Poporul Israel era sub dominatie babiloniana. Ierusalimul era aproape distrus. Este adevarat ca se incepuse lucrari de reconstruire dar in general inca era distrus. Templul era deteriorat, oamenii descurajati si fara speranta crezand ca Dumnezeu i-a uitat. Iti dai seama cum fiinta umana este atat de interesanta. Noi il uitam pe Dumnezeu, ne indepartam de El, traim ca si cum nici nu ar exista si ca si rezultat a rebeliunii noastre ajungem saraci captivi ai pacatului. Si atunci, cand distrugem toate lucrurile bune pe care Dumnezeu ni le-a incredintat, cand nimic nu iese bine, primul lucru la care ne gandim este ca Dumnezeu ne-a uitat. In aceasta saptamana vom analiza anumite bucati din cartea lui Zaharia.

Primul verset din primul capitol descopera planul lui Dumnezeu pentru poporul Israel. Spune asa:

"În luna a opta, în anul al doilea al lui Darius, Cuvântul Domnului a vorbit prorocului Zaharia, fiul lui Berechiah, fiul lui Ido, astfel: "

Adeseori citim aceste prime versete fara ca sa ne gandim foarte mult la ele, ca si cum nu ar avea nici o importanta, dar aminteste-ti ca numele evreesti întotdeauna au o anumita semnificatie. In acest verset 1 avem 3 nume care sunt foarte importante: **Zaharia**, care inseamna "*Dumnezeu aminteste*", **Berechia**, numele tatalui sau, care inseamna "*Dumnezeu binecuvanteaza*", numele bunicului **Ido**, care inseamna "*timp stabilit*". Aceasta este tema cartii Zaharia: Speranta pentru o natiune care se simte uitata. Zaharia era contemporan cu Hagai, care era un profet care si-a teminat misiunea intre cei care au ramas in Babilon in urma iesirii poporului. Desi s-au intors Ierusalim reconstruind Templul si cetatea, continuau sa fie subjugati de Babilon fiind supusi popoarelor pagane care ii inconjurau, faca mari sperante pentru viitor.

Erau timpuri descurajatoare, apasatoare formand o atmosfera plina de pesimism si amaraciune. In aceste momente Zaharia vine la ei cu anuntul care rezulta chiar din numele amintite : Dumnezeu binecuvanteaza, aminteste si timpul stabilit. Gandind numai la aceste nume si in mintea lor se putea trezi speranta poporului pentru ca puteau zice: "Dumnezeu isi aminteste de tot ceea ce ti-a promis. Timpul este implinit, iar Dumnezeu vine ca sa iti rezolve problema. "

In versetele 2 si 3 iata ce spune:

"²Domnul S-a mâniat foarte tare pe părinții voștri. ³Spune-le dar: Așa vorbește Domnul oștirilor: Întoarceți-vă la Mine, zice Domnul oștirilor: și Mă voi întoarce și Eu la voi, zice Domnul oștirilor." "

Cuvantul "Domnul" se repeta de trei ori, iar ce se spune inainte de toate, aceste repetari marcheaza diferitele parti ale cartii. Primul este tristetea divina pentru rasculara poporului. Nu exista cale de a evita aceasta, Dumnezeu prietene, se intristeaza de fiecare data de cate ori ne departam de El si insitam sa mergem pe propriile noastre drumuri. Se instristeaza datorita faptului ca stie ca cei care vor suferi vom fi chiar noi. De aceea cartea Zaharia incepe prin a spune " *Domnul S-a mâniat foarte tare pe părinții voștri*". Dupa aceea citim , " *Întoarceți-vă la Mine*" marcand partea a doua a cartii, care vorbeste despre modul in care Dumnezeu elibereaza poporul Sau, cum Domnul nu uita poporul Sau. Apoi descoperim a treia diviziune a cartii care rezulta din urmatoarele cuvinte " *și Mă voi întoarce și Eu la voi*". Aceasta este modalitatea de lucru dintotdeauna a lui Dumnezeu.

Daca iti dai seama ca te indepartezi de prezenta Sa si ca si rezultat credinta ta scade, descreste, daca te simti derotat, descurajat, expus tuturor formelor de tentatii, daca te simti captiv gandurilor rele... ce vei face? " *Intoarceți-va la Mine*" spune Domnul " *Iar Eu ma voi intoarce la voi*. Daca doresti ca El sa revina in

viata ta tu toata gloria prezentei Sale, atunci intoarce-te la El, aceasta este singura solutie pentru victoria finala.

Textele din capitolul 1,16 ma intaresc si ma incurajeaza.

"¹⁶De aceea așa vorbește Domnul: Mă întorc cu îndurarea către Ierusalim; Casa Mea va fi zidită iarăși în el, și funia de măsurat se va întinde asupra Ierusalimului. "

Ce minunat. In ciuda caderilor poporului, a pacatului, a nerecunostintei si rebeliunii, cand poporul a ridicat glasul catre Domnul, El a venit si a spus: " Eu m-am întors la Ierusalim cu mila. Apoi vorbeste de reconstruirea Templului. La Dumnezeu lucrurile stau asa, cand intra in viata ta El intra pentru a reconstrui, toate lucrurile vechi s-au dus, iata ca toate lucrurile s-au facut noi.

A doua parte a lectiei prezinta imaginea preotului Iosua . In capitolul 1 gasim 2 viziuni care demonstreaza ca Dumnezeu este dispus ca sa revina la popor, atata timp ce poporul este de asemenea dispus ca sa se intoarca le El. Aceste doua viziuni sunt cea cu caii si cea a cornului si a tamplarului . Insa in cap 3 , versetele 1 la 3 , gasim urmatoarea viziune:

"¹El (îngerul) mi-a arătat pe marele preot Iosua, stând în picioare înaintea Îngerului Domnului, și pe Satana stând la dreapta lui, ca să-l pârască. ²Domnul a zis Satanei: "Domnul să te mustre, Satano! Domnul să te mustre, El care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc?" "

In aceasta viziune preotul Iosua era in picioare inaintea Inaintea ingerului reprezentand poporul, este poporul care este imbracat in haine murdare, trecutul sau este un trecut de rebeliune, de idolatrie, de apostazie. Faptele sale bune sunt ca o carpa murdara, vesmintele sale sunt murdare, iar Satana stie acest lucru si sta acolo in picioare pentru a-l acuza pe poporul lui Dumnezeu. A nega rebeliunea poporului este imposibila, el fara indoiala a pacatuit. Asa lucreaza dusmanul lui Dumnezeu, face tot posibilul si imposibilul ca sa te faca sa cazi. Vine la tine imbracat cu frumuseti, deghizat cu scopul de a te ispiti, inseala folosind toate trucurile posibile iar in momentul in care cazi este primul care te acuza, si aceasta nu numai inaintea lui Dumnezeu, a Universului ci mai ales inaintea ta, facandu-te sa crezi ca nu mai este speranta pentru tine. Cuvantul Satana in seamna adversar, referindu-se la dusmanul care doreste sa distruga poporul lui Dumnezeu.

Este interesant cand Satana vorbeste cu noi despre Dumnezeu minte, dar cand vorbeste cu Dumnezeu despre noi spune adevarul. Toti din noi am pacatuit, aceasta este adevarat, suntem indepartati de la gloria lui Dumnezeu, nu este nici unul drept, nici macar unul. Suntem condamnati la moarte din cauza pacatului nostru si astfel suntem un caz fara solutie daca nu luam in vedere si altceva si anume mila si harul divin iar aceasta face trecerea la partea a treia a lectiei.

In aceasta a treia parte apare Ingerului Domnului. Cine este acest Inger al Domnului ? Din cele 213 ori cand apare ca si "malah" (inger) in Vechiul Testament, de 58 de ori apare ca "malahhaue" (Ingerul Domnului) si alte 11 ori apare ca "malahheloin" (Ingerul lui Dumnezeu). Mai sunt cazuri in care "Ingerul Domnului" se identifica chiar cu insusi Dumnezeu, ce ne duce cu gandul la teofania, adica manifestarea lui Dumnezeu in forma vizibila si corporala. Avand in vedere ca trebuie sa fie una din persoanele trinitatii, daca nu este prima persoana, acest Inger ar trebui sa fie Duhul Sfânt, sau poate sa fie Fiul. Da, avand in vedere ca nu poate lua forma fizica, corporala, se poate concluziona ca "Ingerul Domnului" "Ingerul lui Dumnezeu" este Isus Hristos care se descopera umanitatii, divinitatea care se reveleaza in forma fizica, corporala umanitatii.

Ioan 1,18 spune: "Nimeni nu a vazut pe Dumnezeu." Singurul nascut al lui Dumnezeu care este la Sanul Sau, El l-a facut cunoscut.

Este cert faptul ca viziunea lui Zaharia arata conflictul dintre Hristos si Satana pentru salvarea fiintei umane. Pe de o parte Satana acuzand si dorind sa il ia pe om la moarte, scotand in evidenta toate pacatele. Dar de cealalta parte Hristos acceptand ca omul in adevar a pacatuit, dar sustinand ca daca se pocaieste si ii pare rau, poate primi iertarea divina. Aceasta este ceea ce se vede in versetele 3 si 4 sin capitolul 3:

"³Dar Iosua era îmbrăcat cu haine murdare, și totuși stătea în picioare înaintea Îngerului. ⁴Iar Îngerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea Lui: "Dezbrăcați-l de hainele murdare de pe el!" Apoi a zis lui Iosua: "Iată că îndepartez de la tine nelegiuirea, și te îmbrac cu haine de sărbătoare!" "

Aceasta este o descriere a îndreptării prin credință. Dumnezeu smulge de pe om hainele murdare și îl îmbracă în haine de sârbătoare, haina mielului sau haina de nunta, sau haina îndreptării ...cum vrei să îi spui. Aceasta este imaginea care repetă continuu în studiile din acest trimestru

A patra parte a studiului are ca obiectiv de a arăta drumul salvării. Analizând viziunea, vedem ca primul lucru pe care Dumnezeu îl face este de a dezbrăca omul de hainele murdare și al îmbracă cu hainele îndreptării divine. Nu se mai poate găsi păcat celui care a fost îmbrăcat cu aceste haine. Acum odată iertat și îndreptat pentru a putea beneficia de pacea pe care iertarea o așază în inima celui păcătos, vine porunca scrisă în capitolul 3 cu versetul 7:

"Așa vorbește Domnul oștirilor: Dacă vei umbla pe căile Mele și dacă vei păzi poruncile Mele, vei judeca și Casa Mea și vei priveghea asupra curților Mele, și te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici."

Îți dai seama că a merge pe calea Domnului, a păzi poruncile nu este baza salvării, singura baza este ceea ce face Isus în favoarea noastră, iar aceasta o primim prin har. Dar odată ce Iosua a fost iertat și i s-a schimbat hainele murdare cu hainele împăratești el trebuie să meargă pe calea Domnului. Aceasta este ordinea corectă în drumul salvării. Ascultarea nu este cauza, ci rezultatul salvării. Insa nu este rezultat fara cauza și nici cauza fara rezultat. Toate acestea trebuie așzate cu grija fiecare la locul sau corect.

Ajungem la sfârșitul lecției, analizând faptul că atunci când Dumnezeu ne dezgrăce de hainele murdare ne dă în același timp hainele neprihănirii Sale. Nu există sanctificare fără sfințire. Când cineva spune că îndreptarea prin credință vine prima și sfințirea după aceea, vorbește numai de ordinea, sensul logic, din punctul de vedere al cauzei și a efectului, dar din punct de vedere al timpului cele două apar și acționează simultan. Niciunde Scriptura nu învătă că îndreptarea există ca ceva individual fără sfințire. De asemenea nici în alte părți ale Scripturii nu se vorbește de sfințire ca și parte separată de îndreptare. Unde nu este sfințire nu este îndreptare prin credință. Unde nu este îndreptare prin credință de asemenea nu este sfințire. Nu sunt același lucru, dar sunt inseparabile.

Isus a spus înainte de moartea și învierea Sa: *"Eu sunt viața, voi mlăditele, cel care rămâne în Mine și eu în El, va face multe fructe dar separați de Mine nu puteți face nimic."* Prietene, nimic nu putem să facem separați de Isus, Credința și faptele bune nu sunt în părți opuse ci se completează. Foarte bine, dar credința singură fără fapte este cea care se apropie de binecuvântare, dar în același timp niciodată nu poate exista fără fapte. Odată ce omul a fost îndreptat prin credință, această credință adevărată și vie, rezultat al dragostei, întotdeauna va fi însoțită de fapte bune. Dacă această credință este adevărată și vie. Niciodată nu există această credință fără fapte. Odată ce există credința care acceptă îndreptarea divină există și credința care să accepte sfințirea. Să îl spunem mai simplu, Dumnezeu care te îndreptă este Dumnezeu care te sfințește. Este Cel care te dezgrăce de vesmintele murdare și este Cel care te îmbracă cu hainele regale al unui Fiul regesc.

Sfințire fără învătă implică de asemenea creștere, o activitatea a Duhului care continuă în noi această lucrare, este după cum spune apostolul Pavel în 1 Tes 4.1

"Încolo, fraților, fiindcă ați învățat de la noi cum să vă purtați și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, și așa și faceți, vă rugăm, și vă îndemnăm în Numele Domnului Isus, să sporiiți tot mai mult în privința aceasta."

A merge prietene, este o experiență continuă, un pas apoi celălalt, în ziua în care nu mai faci un pas te oprești din mers iar sfințirea este a merge uitând ceea ce este în urmă și privind ceea ce este înainte spune Pavel.

Eu te întreb: este acesta și experiența ta? A merge, a merge ... Și dacă cad? Te ridici și continui să mergi. Și dacă din nou cazi? Din nou te ridici și continui să mergi! Să nu crezi că aceasta este o teorie a caderii, dacă tu te prinzi de mână puternică a lui Isus nu vei mai cădea. Dar după cum încă mai suntem afectați de natura noastră păcătoasă, scapăm mână Domnului și cadem, iar atunci trebuie să crezi în harul răscupător și salvator a lui Isus Hristos. Ridică-te și continua să mergi cu El lasându-L să te dezbrace de hainele tale murdare și să te îmbrace cu hainele sale regeste, hainele îndreptării, hainele sfințirii. Dumnezeu să te binecuvanteze.